

بیژن مقدم تحلیلگر مسائل سیاسی:

کارگزاران ابزار جراحی بزرگ در اصلاحات راندارد

سرویس سیاسی – تحلیلگر مسائل سیاسی گفت: خواست کارگزاران آن است که جریان اصلاحات را وابستگی به افراد جدا و تبدیل به جریانی با هویت، ساختارمند و تشکیلاتی شود تا باقی اعتبارش را برای کنشگری فعال سیاسی در آینده حفظ کند. کارگزاران در انتخابات مجلس شورای اسلامی تصمیم شورای عالی سیاست گذاری اصلاح طلبان را برناتفت و لیست اختصاصی این احزاب و شخصیت های اصلاح کار تشکیلاتی جریان اصلاحات نشان داد و بعد از انتخابات نیز گویا قصد سکوت ندارد. حرف کارگزاران خیلی روشن است، این حزب معتقد است باید برای کنشگری سیاسی فعال عمل کرد و پیام روشن به جامعه داد، نه آنکه حرف های متناقض زد، از یک طرف خواستار آشنستی ملی شدی و از طرف دیگر به نقد ساختار شکنانه ارکان حاکمیت پرداخت.

حالا کارگزارانی ها تذکری جدی بـه رأس جریان اصلاحات دادند و گفتند «اگر با همین دست فرمان پیش بروید، لازم است خود را برای یک جراحی بزرگ و پرخوتریزی آماده کند».

بیژن مقدم درباره هشدار جدی کارگزاران خطاب به رأس جریان اصلاحات گفت: اختلافات در جریان اصلاحات همیشه بوده اما رهبری این جریان همواره تلاش داشته با حضور و نقش افرادی در بزنگاه ها یک همگرایی بین احزاب و شخصیت های اصلاح طلب ایجاد کند اما هم اکنون گویا دیگر این روش جواب نمی دهد.

وی افزود: از اختلافات درون جریان اصلاحات که بگذریم، حالت بدتر آن است که این جریان نمی تواند بین خود و جریانات برانداز یک مرزبندی درست ایجاد کند، حتی احساس می شود گاهی با هم همنوایی می کنند و حاضر نیستند خط نماییز میان خود بکشند. این مسئله باعث می شود که نفوذ کلام رهبری اصلاحات نیز در انسجام بخشی به این جریان کارآمدی لازم را نداشته باشد. این تحلیلگر مسائل سیاسی با اشاره به مواضع اخیر صادق زیباکلام اظهار کرد: اخیر آقای زیباکلام سخن از «سایر احصاحات» به میان آورد و نوشت که «به خاطر اوضاع کر وناهی کشور ما امکان برگزاری مراسم ختم برای جریان اصلاحات نداریم». کارگزاران نیز تقریباً همین را می گویند که «اگر بخواهیم جریان را به کسانی بند کنیم که نه حاضرند حرف بزنند نه حاضر با خبرند تعامل کنند و نه حاضرند تا بجریان برانداز مرزبندی کنند، نباید انتظار موفقیت داشته باشیم».

وی افزود: خواست کارگزاران آن است که جریان اصلاحات از وابستگی به افراد جدا و تبدیل به جریانی با هویت، ساختارمند و تشکیلاتی شود تا باقی اعتبارش را برای کنشگری فعال سیاسی در آینده حفظ کند. البته کارگزاران همیشه مسیر خودش را می رفته و الان هم همین چنین رویکردی دارد، در واقع دنبال لیدری در جریان اصلاحات نیست و البته ظرفیت چنین کاری را هم ندارد.بیژن با بیان اینکه کارگزاران هیچ کامسای با جریان اصلاحات نبوده، اظهار کرد: این حزب براساس شرایط کنار سایر احزاب اصلاح طلب قرار گرفت، الان حس می کند ادامه این وضعیت هیچ فایده و آورده ای برای آنها ندارد. الان به نظر من کارگزاران از نسوی مسایر احصاحات جریان اصلاحات تحت فشار است چون حرف های متفاوتی می زند که خودش باعث می آید این جریان نیست. این تحلیلگر مسائل سیاسی تأکید کرد: کارگزاران کار ویژه ای انجام نمی دهد، بلکه نمی خواهد معطل آقای خاتمی شود. البته این حزب ابزار جراحی پرخوتریزی در جریان اصلاحات را در اختیار ندارد اما می خواهد راه نشان دهد، خیلی نگران پیامدهای این مسئله نیستند. آنها دنبال عبور از رهبری ناکام آمد در جریان اصلاحات با هدف ایجاد یک ساختار تشکیلاتی منسجم و موثر هستند.

محمدجوادحق شناس:

مجلس بدون استقلال در راس امور نخواهد بود

سرویس سیاسی –یک عضو شورای مرکزی حزب اعتماد ملی بیان اینکه هدف سراسر نقد نمایان، برای بررسی عملکرد مجلس است، مجلس دهم مشکلاتی داشته و نقدهایی به آن وارد است، اما در مجموع من عملکرد مجلس را شایسته سراسر نقد نمی دانم.

محمدجواد حق شناس درباره ارزیابی از عملکرد مجلس دهم، اظهار کرد: قضاوت کردن درباره کارنامه مجلس دهم مسأله بی‌انصاف و بیان دقیق و درست مسائل، مشکلات و علل ناکارآمدی ما موفقیت‌های آن نباشد. نباید یک سویه به ارزیابی از عملکرد

مجلس دهم بپردازیم و باید شرایطی که مجلس در آن تشکیل شد و فعالیت کرد را هم در نظر بگیریم.

وی با بیان اینکه هدف از نقد باید اصلاح امور باشد، معتقد است: مجلس دهم مشکلاتی داشته و نقدهایی به آن وارد است، اما در مجموع من عملکرد مجلس را شایسته سراسر نقد نمی دانم. برای بررسی عملکرد مجلس دهم باید به چگونگی شکل گیری آن توجه داشته باشیم. مجلس دهم نتیجه تعامل انتخاب مردم و نهادهی بود که برای نظارت بر قانون اساسی تشکیل شده اما کارکردش فراتر از اختیاراتش شده است.

این فعال سیاسی معتقد است: مجلس دهم در آغاز شکل گیری با یک مشکل جدی مواجه شد و نتوانست از همه استعدادها و توانمندی ملت بهره برید. معتمدشورای نگهبان باید نقش خود در عملکرد مجلس را بپذیرد. در سال ۹۴ حداقل ۱۵۰ اصلاح طلب شاخص درصالحیت شدند که اگر آنها در مجلس بودند، الان مجلس به کم کاری متهم نمی شد و عملکردش ارتقا می یافت. وقتی می خواهیم درباره نمایندگان اصلاح طلب مجلس دهم قضاوت کنیم نباید یادمان برود که به جای تیم اصلی، تیم چهارم وارد مجلس شده است.

حق شناسی همچنین با بیان اینکه اصلاح طلبان مجلس دهم راهبرد دقیقی برای چهار سال مجلس دهم نداشته و نتوانستند از همان توان خود بهره ببرند، تصریح کرد: اصلاح طلبان و میانه روها به جای آنکه برای انتخاب رئیس، هیات رئیسه مجلس و هیات رئیسه کمیسیون‌ها دست به دست هم دهند، یک رقابت غیرمتعارف ایجاد کردند و همین رقابت، موجب تضعیف آنها شد. اگر هر دو جریان کنار هم می ماندند و مثلا توافق می شد که عارف و لاریجانی هر کدام برای دو سال ریاست مجلس را بدست آورند یا درباره هیات رئیسه و کمیسیون‌ها توافق می شد، فضای کمتری در اختیار جریان افراطی قرار می گرفت. در مجموع اصلاح طلبان و میانه روها در پیگیری راهبرد همکاری جویانه کوتاهی کردند.

این عضو شورای مرکزی حزب اعتماد ملی با اعتقاد به بی‌توجهی به جایگاه مجلس در این دوره از سوی برخی نهادهای تصمیم گیر در تأیید نهایی مصوبات، و آن چه شکل گیری برخی بدعت‌ها خواند افزود: خود ریاست و هیات رئیسه مجلس هم از جایگاه مجلس مراقبت نکرد. افزایش قیمت بنزین، موهبهای بود که کمو مجلس دهم را شکست. این تصمیم باید در قالب بررسی لایحه بودجه در مجلس تصمیم گیری می شد. مجلسی که نتواند مستقل عمل کند نمی تواند در راس امور باشد.

حق شناس در پایان هم با بیان این اعتقاد که برخی نمایندگان مجلس هم به جای پیگیری منافع ملی دنبال منافع شخصی، حزبی و گروهی رفتند، مدعی شد: خبر بدی است که مثلا یک نماینده مجلس، برای مشاوره یک وزارتخانه حقوق دریافت کند زیرا این یک نوع فساد و حق السکوت است.

هیات رئیسه مجلس نباید اجازه می داد نمایندگان وارد این مسائل شوند و باید با آن وزارتخانه برخورد می کرد. برخی نمایندگان هم دنبال بدست آوردن جایگاهی در دستگاه‌های اجرایی برای بعد از دوران نمایندگی بودند. برخی نمایندگان به دلایل مسائل مالی توسط شورای نگهبان درصالحیت شدند. باید به اتهام این نمایندگان رسیدگی می شد و اگر اتهامات آنها اثبات شده است، باید اعتبارنامه آنها توسط خود نمایندگان مجلس بررسی می شد. این نمایندگان باید معرفی می شدند.

سیاسی

علیرضا علوی تبار:

نظام سیاسی ایران به اندک‌سالاری تبدیل شده است

■ **علوی تبار** در مقاله‌ای نوشت: اصلاح‌طلبان در زمینه «مدیریتی» ضعف دارند. مدیریت مجموعه‌ای از کارکدها را در بر می‌گیرد که رهبری فقط یکی از آنهاست.

حکومت‌اشغالگر اسرائیل و حکومت سلطه‌گر آمریکا مثلثی را برای فشار بر ایران و حکومت آن سامان داده‌اند و این فشار را از طریق تحریم، تهدید نظامی و عملیات کاربازانه دنبال می‌کنند. تأثیر این فشارهای خارجی، تقویت نگاه‌ها و برخوردهای امنیتی از یک‌سو و وابستگی رئیس‌جمهور مردم… از سوی دیگر است. هر دو روند منافع‌گذار کم‌هزینه به مردم‌سالاری هستند…

۲) ضعف‌های جبهه اصلاح‌طلبان. دشنواربودن اصلاحات دموکراتیک در ایران به‌تفاهتی نمی‌تواند دلیل ناکامی باشد. علت دیگر ناکامی را باید در ضعف‌های درونی این جبهه جست‌وجو کرد. به برخی از آنها اشاره می‌کنم.

۱-) ابهام در دیدگاه‌ها و مواضع. بخشی از افراد و گروه‌های مؤثر اصلاح‌طلب درون نظام سیاسی ایران شکل گرفته و رشد کرده‌اند… آنها در گسختن مداوم

میان دو گانه‌هایی مانند عقل‌مدرن/آموزش‌ستنی، آزادی، خلاقیت‌فرهنگی/تولید‌فرهنگی کنترل و هدایت‌شده، توجه به مقتضیات زمان و مکان/حفظ‌اصالت‌ها و

پایبندی به پیشینه‌ها، مین‌دوستی/امت‌گرایی و… قرار دارند و بسیاری از آنها نتوانسته‌اند راهی برای خروج از این دوگانگی‌ها و نوسان‌های ناشی از آن بیابند. برخلاف آنچه تبلیغ می‌شود، این دوگانگی‌ها ناشی از دوگانگی دینی/دنوی نیست، بلکه دوگانگی قرائت‌های مختلف از دین است. بسیاری از چهره‌های مؤثر اصلاح‌طلب هنوز در پذیرش لوازم مردم‌سالاری با خویش در جدال‌اند و به‌دنبال تعدیل مردم‌سالاری و سازگار کردن آن با باورهای خویش هستند. ابهام فقط در جهت‌گیری‌ها و مواضع نیست، بلکه در تحلیل و ریشه‌یابی وضع موجود هم هست. برخی هنوز گمان می‌کنند با مسئولان و برخی از راهبردها و خط‌مشی‌ها می‌توان مشکلات را حل کرد؛ اما برخی نیز بدون اصلاح ساختارها امید ندارند. آن‌ها تغییر افراد و خط‌مشی‌ها مشکلات دواړه‌باز تولید نشوند. ترکیبی از ابهام‌های ایدئولوژیک و ابهام در تحلیل وضع موجود منجر به ایجاد ابهام در راهبردهای سیاسی شده است. تلاش برای حضور در قدرت، تقویت پدیده‌ها و نهادهای مودکراتیک بیرون از قدرت و ده‌ها پیشنهاد دیگر حاصل همین ابهام‌ها هستند.

اول اینکه باید تفکیک میان «اصلاح‌طلبی» و «اصلاح‌طلبان» را بپذیرفت. هر اتفاقی که برای اصلاح‌طلبان (نیروهای سیاسی فعال برای ایجاد اصلاحات دردم‌سالاران‌ه در ایران) بیفتد، اصلاح‌طلبی به‌عنوان یک خواسته‌ملسی برای دگرگونی‌گام‌به‌گام و مسالمت‌جویانه، دناوم ناکامی اصلاح‌طلبان، نباید با فراموشی آنان مثبت تلاش و اقدام آنها در کشور یکسان فرض شود. جنبش اصلاحات ثمرات‌نیگویی داشته است که برای پذیرفته‌شدن آن به‌عنوان یک مقطع روشن در تاریخ بلند ایران، کافی است. با توجه به این دو نکته، سراغ پرسش اصلی می‌رویم: چه علل و عواملی منجر به ناکامی اصلاح‌طلبان در تحقق اهداف اعلام‌شده آنها شده است؟

۲-۲) ضعف مدیریت. در برخی از تحلیل‌ها از

ضعف رهبری در اصلاح‌طلبان سخن گفته می‌شود که به نظر دقیق نمی‌آید. اصلاح‌طلبان در زمینه «مدیریتی» ضعف دارند. مدیریت مجموعه‌ای از کارکدها را در بر می‌گیرد که رهبری فقط یکی از آنهاست. طرف‌های راهبرد و خط‌مشی مناسب، سازماندهی، ایجاد انگیزش، مهار و نظارت بسر رفتارهای جمعی همگی از وظایف مدیریتی هستند. انکار نمی‌توان کرد که فشارها مانعی عمده بر سر شکل‌گیری مدیریتی قدرتمند در میان اصلاح‌طلبان بود. در موارد متعددی در انجام وظایف مدیریتی اختلال ایجاد می‌کنند؛ اما فقدان انگیزه از یک سو و توان مدیریتی از نسوی دیگر را نیز نباید نادیده گرفت. آنها که نتوانند هستند و می‌توانند به‌خوبی مدیریت کنند، خسته از شکمشک‌های مداوم و فشارهای خردکننده، خود را از کنار می‌کشند و آنها که جاه‌طلبی کافی دارند، اما بود را می‌نیستند، همه‌جا دواطلب‌اند! مدیریت کردن یک مجموعه پرشمار و گسترده نیازمند مراکز مشخص سازمانی و مراکز تولیداندیشه است. اصلاح‌طلبان هیچ‌گاه در این زمینه‌ها سرمایه‌گذاری نکرده‌اند…

۲-۳) سازماندهی جبهه‌ای نامتوازن و نامنجم. این مشکل البته از تبعات ضعف مدیریت است؛ اما آن‌قدر مهم است که باید آن را مستقل بررسی کرد. اصلاح‌طلبان از آغاز خود را به‌عنوان یک جبهه معرفی می‌کردند، یعنی مجموعه‌ای از احزاب و تشکک‌ها و افسراد که در مورد یک راهبرد سیاسی مشخص و پیروی از یک مرکزیت تعریف‌شده، گرد هم آمده‌اند…

اما در نبود یک مجموعه از راهبردها و خط‌مشی‌ها (ناشی از ابهام در دیدگاه‌ها و مواضع) باری بیش از حد توان بسر دوش افرادی قرار می‌گرفت که در آن جبهه مسئولیت می‌پذیرفتند. اجزای نهادهای تشکیلاتی خوب تعریف‌نشده بودند و حقانیت آنها همیشه مورد پرسش بود. اگر شورایی تصمیمی می‌گرفت که در نظر برخی از

افراد نامازگار بود، اولین واکنش زیرسؤال‌بردن حقانیت شورای تصمیم‌گیرنده بود! تقسیم کار، تفویض اختیار و مسئولیت، تعریف و فرایندهای انجام امور، تعریف سلسله‌مراتب و سازوکارهای هماهنگی، هیچ‌کدام مدقق خواهد کرد.

صورت‌نگرفته بود، از این رو انسجام تشکیلاتی در حداقل

قرار داشت. به علاوه وزن احزاب در تصمیم‌گیری‌ها مشخص نشده بود.

مخفل‌های کوچک‌یکه نه‌تولیداندیشه‌داشته‌اند و نه‌ قادر به سازماندهی و آموزش نیروها بوده‌اند، با گرفتن مجوز از وزارت کشور به‌همان‌حق‌رای‌دست می‌یابند که احزاب کم و بیش سراسری. علاوه بر نادرست‌بودن، این روش پیامد بدتری نیز داشت. افرادی که خواهان موقعیت تأثیرگذار در تصمیم‌گیری بودند، تشویق می‌شدند که با ایجاد حزب و تشکک (صوری) در فرایندهای تصمیم‌گیری نقش ایفا کنند. این گونه‌ها با مجموعه‌ای از تشکک‌های رزیز و درشت و همگی با توانی کمتر از متوسط مواجه می‌شویم که فقط روی کاغذ و هنگام تعیین نامزدهای انتخاباتی در عرصه‌های مختلف حضور می‌یابند! احزابی که آن‌قدر شگفته و تشنه‌خدمت هستند که از شرکت در هیچ انتخاباتی صرف‌نظر نمی‌کنند، حتی اگر مطمئن باشند که رأی ندارند و بدتر از آن نامزدی هم برای معرفی ندارند! (۲-۴) ضعف‌های اخلاقی و شخصیتی. عرصه

سیاست‌ورزی و کسب‌وکار اقتصادی در کشور ما به شدت آلوده است. تنها انسان‌های خودساخته و برخوردار از شخصیت بسیار قوی می‌توانند در برابر وسوسه مداوم برای کارآوری رانتی ثروت و کسب ادرات‌سالارانه قدرت، مقاومت کنند. آلوده‌شدن افرادی (هرچند محدود) از جبهه اصلاحات را نمی‌توان انکار کرد. آلوده‌شدگان در مقابل فشارهای بیرونی آسیب‌پذیرند و به‌راحتی امتیاز می‌دهند. از این رو همیشه می‌توان از آنها به‌عنوان نفوذی و ستون پنجم بهره گرفت… وجود افرادی که از موقعیت‌های خویش سوءاستفاده می‌کنند و سیاست را در خدمت‌ثروت می‌آورند، حتی اگر اندک هم باشند، می‌تواند به اعتبار یک جریان سیاسی لطمه بزند و پشتوانه مردمی آن را تضعیف کند. تلاش مداوم برای مطرح‌شدن و خودنمایی، همراه با ترس از دست‌دادن موقعیت، می‌تواند

فاجعه‌آورین باشد. ترس و طمع دو دشمن قدیمی انسان هستند که انسان‌های فاقد خودسازاری را به تباه‌کردن خود و هم‌راهان‌شان می‌کشاند.

همه‌علل ناکامی رانمی‌توان در وضعیت نظام‌سیاسی و ضعف‌های اصلاح‌طلبان خلاصه کرد. شرایط عمومی جامعه و وضعیت خاص مخالفان نیز بسترساز برخی از ناکامی‌هاست.

۳) آشنفگی و گسختگی اجتماعی. طبقه متوسط

اول اینکه باید تفکیک میان «اصلاح‌طلبی» و «اصلاح‌طلبان» را بپذیرفت. هر اتفاقی که برای اصلاح‌طلبان (نیروهای سیاسی فعال برای ایجاد اصلاحات دردم‌سالاران‌ه در ایران) بیفتد، اصلاح‌طلبی به‌عنوان یک خواسته‌ملسی برای دگرگونی‌گام‌به‌گام و مسالمت‌جویانه، دناوم ناکامی اصلاح‌طلبان، نباید با فراموشی آنان مثبت تلاش و اقدام آنها در کشور یکسان فرض شود. جنبش اصلاحات ثمرات‌نیگویی داشته است که برای پذیرفته‌شدن آن به‌عنوان یک مقطع روشن در تاریخ بلند ایران، کافی است. با توجه به این دو نکته، سراغ پرسش اصلی می‌رویم: چه علل و عواملی منجر به ناکامی اصلاح‌طلبان در تحقق اهداف اعلام‌شده آنها شده است؟

۲-۲) ضعف مدیریت. در برخی از تحلیل‌ها از

ضعف رهبری در اصلاح‌طلبان سخن گفته می‌شود که به نظر دقیق نمی‌آید. اصلاح‌طلبان در زمینه «مدیریتی» ضعف دارند. مدیریت مجموعه‌ای از کارکدها را در بر می‌گیرد که رهبری فقط یکی از آنهاست. طرف‌های راهبرد و خط‌مشی مناسب، سازماندهی، ایجاد انگیزش، مهار و نظارت بسر رفتارهای جمعی همگی از وظایف مدیریتی هستند. انکار نمی‌توان کرد که فشارها مانعی عمده بر سر شکل‌گیری مدیریتی قدرتمند در میان اصلاح‌طلبان بود. در موارد متعددی در انجام وظایف مدیریتی اختلال ایجاد می‌کنند؛ اما فقدان انگیزه از یک سو و توان مدیریتی از نسوی دیگر را نیز نباید نادیده گرفت. آنها که نتوانند هستند و می‌توانند به‌خوبی مدیریت کنند، خسته از شکمشک‌های مداوم و فشارهای خردکننده، خود را از کنار می‌کشند و آنها که جاه‌طلبی کافی دارند، اما بود را می‌نیستند، همه‌جا دواطلب‌اند! مدیریت کردن یک مجموعه پرشمار و گسترده نیازمند مراکز مشخص سازمانی و مراکز تولیداندیشه است. اصلاح‌طلبان هیچ‌گاه در این زمینه‌ها سرمایه‌گذاری نکرده‌اند…

۲-۳) سازماندهی جبهه‌ای نامتوازن و نامنجم. این مشکل البته از تبعات ضعف مدیریت است؛ اما آن‌قدر مهم است که باید آن را مستقل بررسی کرد. اصلاح‌طلبان از آغاز خود را به‌عنوان یک جبهه معرفی می‌کردند، یعنی مجموعه‌ای از احزاب و تشکک‌ها و افسراد که در مورد یک راهبرد سیاسی مشخص و پیروی از یک مرکزیت تعریف‌شده، گرد هم آمده‌اند…

اما در نبود یک مجموعه از راهبردها و خط‌مشی‌ها (ناشی از ابهام در دیدگاه‌ها و مواضع) باری بیش از حد توان بسر دوش افرادی قرار می‌گرفت که در آن جبهه مسئولیت می‌پذیرفتند. اجزای نهادهای تشکیلاتی خوب تعریف‌نشده بودند و حقانیت آنها همیشه مورد پرسش بود. اگر شورایی تصمیمی می‌گرفت که در نظر برخی از

افراد نامازگار بود، اولین واکنش زیرسؤال‌بردن حقانیت شورای تصمیم‌گیرنده بود! تقسیم کار، تفویض اختیار و مسئولیت، تعریف و فرایندهای انجام امور، تعریف سلسله‌مراتب و سازوکارهای هماهنگی، هیچ‌کدام مدقق خواهد کرد.

دوشنبه ۲۹ اردیبهشت ۱۳۹۹ ۲۴۰ رمضان ۱۴۴۱ می ۲۰۲۰، شماره ۳۴۹۴، صفحه ۳

سلیمی‌نمین‌مدیر دفتر مطالعات و تدوین تاریخ ایران:

هیچ جریانی در مجلس دهم بر دیگری برتری نداشت

سرویس سیاسی –مدیر دفتر مطالعات و تدوین تاریخ ایران، گفت: مجلس شورای اسلامی در این چهار دهه با آفتابی مواجه‌شده بود که برخی از این آفات مربوط به افراد و جریان‌ها و برخی هم متوجه جایگاه و روابط مجلس با سایر قواست. عباس سلیمی‌نمین درباره عملکرد مجلس دهم اظهار کرد: مجلسی که این روزها به پایشان نزدیک می‌شویم قطعاً دارای قوت‌ها و ضعف‌هایی بوده است. اینکه گفته شود هیچ قوتی نداشته شاید خیلی بر اساس تحقیق و تامل جدی نباشد. بی‌شک مجلس اقداماتی در مسیر حل مسائل جامعه داشته و در کنار آن از ضعف‌ها

و ایرادات جدی هم رنج برده است.

وی ادامه داد: مجلس شورای اسلامی در این چهار دهه با آفتابی مواجه‌شده بود که برخی از این آفات مربوط به افراد و جریان‌ها و برخی هم متوجه جایگاه و روابط مجلس با سایر قواست. در این بین بعضی معتقدند در چهارچوب قانون موجود می‌توان این آفات را حل کرد. برخی هم چنین اعتقادی ندارند. بعضی این مسئله که قوه مجریه ابزارهایی برای آلوده‌سازی نمایندگان و نمایندگان هم ابزارهایی برای امتیازگیری از قوه مجریه داشته باشند را به ساختار قانون مجلس مرتبط می‌دانند و ایرادات جدی در رنج برده است.

برخی معتقدند در همین ساختار قانونی فعلی هم این آفات قابل رفع است. سلیمی‌نمین در ادامه چنین ابراز عقیده کرد: در این دوره امتیازگیری نمایندگان از دستگاه‌های اجرایی و آلوده‌سازی نمایندگان از سوی این دستگاه‌ها بیشتر متوجه قوه مقننه شد و مجلس از این لحاظ لطمه جدی دید. علت عمده رشد این آفت، نبودن یک جریان قوی در مجلس بود. هیچ جریانی در مجلس دهم بر دیگری برتری نداشت و با توجه به گرایش جریان امید به دولت، وزن دولت در مجلس تقویت شده بود.

وی افزود: در مواقعی شهادی می‌روزی بر مجلس بودیم که این معضل موجب شند به جایگاه مجلس در ساختار سیاسی نظام لطمه وارد شود. مجلس در ساختار سیاسی کشور دارای موقعیت پراهمیتی است، ولی خود نمایندگان به دلایل مختلف این جایگاه را تزلز دادند.

مدیر دفتر مطالعات و تدوین تاریخ ایران همچنین با بیان اینکه فراکسیون‌های مجلس هم از عقبه حزبی برخوردار نبودند، گفت: فراکسیون‌ها به دلیل نول حمایت فکری از بیرون از مجلس تبدیل به قبیله‌گرایی شده بودند. وقتی فراکسیونی تشکیل می‌شود اما از سوی احزاب پشتیبانی فکری نمی‌شود، اعضای آن احزاب به یک عده‌ای تبدیل می‌شوند که هویت فکری نداشته و به لوابح و طرح‌ها بر اساس قبیله‌گرایی رای می‌دهند نه کار فکری.

وی تأکید کرد: اما اگر نمایندگان از خارج از مجلس توسط احزاب حمایت و پشتیبانی فکری خود در فرآیندهای مجلس هم رای بر اساس همان تحقیق حزبی انجام می‌شود، اما وقتی این کار نباشد اعضای فراکسیون‌ها بدون فکر و بر اساس خواست فراکسیون خود رای می‌دهند و نمایندگان از اندیشه و فکر فاصله می‌گیرند.

سلیمی‌نمین با بیان اینکه مجلس دهم دچار خلاء هویتی و فکری شده بود، خاطر نشان کرد: در مرکز پژوهش‌های مجلس هم پس از دوران ریاست توکلی، بدترین دوران خود را سپری کرد و پشتیبانی فکری از نمایندگان نداشت. سطح این مرکز تزلزل یافت و لطمه جدی به آن وارد شد. در این شرایط نباید انتظار داشت که مجلس قوت فکری داشته باشد و هم این است که از این تجربیات درس بگیریم تا این اشتباهات در مجلس یازدهم تکرار نشود و مجلس یازدهم از آفات مجلس دهم دور شود.

سلیمی‌نمین در بخش دیگری از اظهارات خود تصریح کرد: نمایندگان در شهرستان‌ها با مسرف هزینه زیادی وارد مجلس می‌شوند. جریان اصلاح طلب و اصولگرا هم عمدتاً هزینه‌های انتخابات در تهران را قبول می‌کنند و کمک به شهرستان‌ها بسیار ناچیز است. زیرا برای آنها تنها اهمیت زیادی دارد.

وی در پایان چنین ابراز عقیده کرد: بنابراین در زمان انتخابات جریان‌های اقتصادی زیاده خواه و باندهای قدرت هزینه‌های انتخاباتی را متقبل می‌شوند و نماینده هم مجبور می‌شود در مسیر منافع آنها حرکت کرده و امتیازهایی از دولت بگیرد و به آنها دهد و در واقع رابط فساد شود؛ البته اینه این مسائل مختص یک جریان نبود و معتمد با مراقبت کرده که هزینه‌هایی که برای انتخابات صرف می‌شود شفاف بوده و منشأ ناسالم نداشته باشد.

دبیر کمیته اجتماعی انتظامی ستاد ملی مدیریت کرونا

نماز عید فطر در مصلی‌ها برگزار نمی‌شود

سرویس سیاسی –دبیر کمیته اجتماعی انتظامی ستاد ملی مدیریت کرونا گفت: نماز عید فطر در همه شهرها در محل‌هایی که رو باز است برگزار می‌شود و نماز در محل‌هایی مانند مصلی که امکان تجمع زیاد است برگزار نمی‌شود.

«حسین قاسمی» گفت: تشریح به برگزاری مراسم لیالی قدر و همکاری و همراهی خوب مردم در رعایت نکات بهداشتی که به مساجد ابلاغ شده بود تصمیم‌گیری را برای برگزاری مراسم عید فطر راحت‌تر کرد.

دبیر کمیته اجتماعی انتظامی ستاد ملی مدیریت کرونا افزود: قرار بر این شد نماز عید فطر در محل‌هایی که رو باز است در همه شهرها برگزار شود و نماز در محل‌هایی مانند مصلی که امکان تجمع زیاد است برگزار نمی‌شود، امسال به خاطر شرایط کرونا مراسم فقط در مساجد برگزار می‌شود و در مصلی‌ها برگزار نمی‌شود. قاسمی تأکید کرد: توصیه می‌کنم نمازگزاران ضمن رعایت بهداشت فردی از مهر شخصی و ماسک و دستکش استفاده کنند.

برگزاری نماز جمعه از ۱۸۳ هفته در ۱۸۳ شهر

به گفته قاسمی در ۱۸۳ شهر که وضعیت سفید دارند نماز جمعه در ادامه تصمیمات قبلی برگزار می‌شود.

دبیر کمیته اجتماعی انتظامی ستاد ملیسی مدیریت کرونا ادامه داد: ترجیح این است که نماز عید فطر در مساجدی که حیاط دارند برگزار شود ولی اگر مسجدی هم رو بسته بود با حداقل جمعیت تکثالی ندارد که نماز را برگزار کنند.

آغاز به کار ستوران‌ها و اغذیه‌فروشی‌ها

قاسمی گفت: از ۲۳ فروردین در شهرهایی که خطر یا سفید فعالیت برخی از صنوف رفع محدودیت‌شده بود و با دریافت کد و رعایت موارد بهداشتی فعالیت آنها باالامان بود.

دبیر کمیته اجتماعی انتظامی ستاد ملی مدیریت کرونا گفت: امروز در ستاد ملی مدیریت بیماری کرونا تصمیم گرفته شد که پس از پایان ماه مبارک رمضان فعالیت ستوران‌ها و اغذیه‌فروشی‌ها با رعایت پروتکل‌های بهداشتی هم باالامان باشد.

قاسمی تأکید کرد: همانند پویش در خانه می‌مانیم، پویش به سفر هم نرویم را ادامه دهیم، درست است رفع محدودیت در واحدهای صنعتی و اقتصادی را داریم اما این بدان معنی نیست که کرونا ریشه‌کن شده و زندگی و رفت و آمد به حالت طبیعی رسیده است. به گفته دبیر کمیته اجتماعی انتظامی ستاد ملی مدیریت کرونا اگر در ایران تنها ۵ نفر به کرونا مبتلا باشند باز هم امکان اپیدمی وجود دارد.

قاسمی بیان کرد: در مورد بازگشایی ورزشگاه‌ها و فعالیت‌های ورزشی فعلاً اولویت با ورزش‌های انفرادی است یعنی ورزش‌هایی که نیازی به تجمعات نداشته باشند اما هنوز برای ورزش‌شنا تصمیم‌گیری نشده است.

وی ادامه داد: ابعاد ناشناخته کرونا بیشتر از ابعاد شناخته‌شده آن است و باید به این اصل توجه کنیم که در زمانی که واکنسن این بیماری تهیه نشده است ما زندگی بدون کرونا نداریم. دبیر کمیته اجتماعی انتظامی ستاد ملی مدیریت کرونا با اشاره به بازگشایی اماکن مذهبی بعد از ماه رمضان تصریح کرد: فعلاً در مرحله اول صحن‌های و باز به مدت ۳ ساعت صبح ۳ ساعت بعد از ظهر بازگشایی شوند. قاسمی بیان کرد: احتمالاً بعد از عید فطر کافه‌ها و رستوران‌ها به صورت کامل با رعایت موارد بهداشتی بازگشایی می‌شوند.

۴۴۴۲۴۹۶۹
اقتصاد کیش
۴۴۴۲۴۹۹۹

گسترده ترین شبکه اطلاع رسانی داخلی منطقه آزاد کیش